Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

7 päivänä huhtikuuta 2022*

Muutoksenhaku – Valtiontuet – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön markkinat – Kansallinen lainsäädäntö, jonka väitetään merkitsevän lainvastaisen edun myöntämistä sähköntoimittajille – Euroopan komissiolle tehty kantelu – Hylkäämispäätös muodollista tutkintamenettelyä aloittamatta – Kumoamiskanne – Asetus (EU) 2015/1589 – 1 artiklan h alakohta – Osapuolen, jota asia koskee, käsite – Tutkimatta jättäminen

Asiassa C-429/20 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 11.9.2020,

Solar Ileias Bompaina AE, kotipaikka Ateena (Kreikka), edustajinaan A. Metaxas, dikigoros, ja A. Bartosch, Rechtsanwalt,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan komissio, asiamiehinään B. Stromsky ja K. Herrmann,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: tuomarit T. von Danwitz (esittelevä tuomari), joka hoitaa jaoston puheenjohtajan tehtäviä, P. G. Xuereb ja A. Kumin,

julkisasiamies: H. Saugmandsgaard Øe,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

1 Solar Ileias Bompaina AE vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 3.7.2020 antaman määräyksen Solar Ileias Bompaina v. komissio (T-143/19, ei julkaistu, EU:T:2020:301; jäljempänä riidanalainen määräys), jolla unionin yleinen tuomioistuin jätti tutkimatta sen kanteen, jolla vaadittiin olennaisilta osin kumoamaan osittain valtiontuesta SA.38967 (2014/NN-2) – Kreikka – Kansallinen toimintatukiohjelma uusiutuvia energialähteitä käyttäville laitoksille sekä erittäin tehokkaille sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksille – 10.10.2018 annettu komission päätös C(2018) 6777 final.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 [SEUT] 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9) 1 artiklan h alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

– –

h) ’asianomaisella osapuolella’ jäsenvaltiota, henkilöä, yritystä tai yritysten yhteenliittymää, jonka etuihin tuen myöntäminen voi vaikuttaa, erityisesti tuensaajaa, kilpailevia yrityksiä ja alan järjestöjä.”

3 Asetuksen 2015/1589 24 artiklan 2 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Asianomaiset osapuolet voivat tehdä kantelun antaakseen [Euroopan] komissiolle tietoja oletetuista sääntöjenvastaisista tuista tai oletetusta tuen väärinkäytöstä. Tätä tarkoitusta varten asianomaisen osapuolen on täytettävä asianmukaisesti lomake, josta on säädetty 33 artiklassa tarkoitetussa täytäntöönpanosäännöksessä, ja annettava siinä pyydetyt pakolliset tiedot.

– –”

Asian tausta ja riidanalainen päätös

4 Solar Ileias Bompaina, joka on Kreikan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, on Kreikan sähkömarkkinoilla toimiva uusiutuvia energialähteitä käyttävä sähköntuottaja.

5 Helleenien tasavalta ilmoitti 31.12.2014 SEUT 108 artiklan 3 kohdan nojalla komissiolle ottavansa käyttöön toimenpiteistä Kreikan talouden tukemiseksi ja kehittämiseksi lain 4046/2012 sekä muiden säännösten täytäntöönpanon yhteydessä annetun lain 4254/2014 (Nomos 4254/2014, Metra stirixis kai anaptyxis tis ellinikis oikonomias sto plaisio efarmogis tou n. 4046/2012 kai alles diataxeis; FEK A’ 85/7.4.2014) (jäljempänä uusiutuvia energialähteitä koskeva uusi sopimus), joka tuli voimaan huhtikuussa 2014, nojalla sääntöjenmukaisen toimintatukiohjelman uusiutuvia energialähteitä hyödyntävien tuottajien (jäljempänä uusiutuvia energialähteitä hyödyntävät tuottajat) sekä erittäin tehokasta sähkön ja lämmön yhteistuotantoa hyödyntävien tuottajien (jäljempänä sähkön ja lämmön yhteistuotantoa hyödyntävät tuottajat) hyväksi.

6 Kreikan sähkömarkkinat, sellaisina kuin ne oli järjestetty ennen uusiutuvia energialähteitä koskevan uuden sopimuksen voimaantuloa ja sen voimaantuloajankohtana, käsittivät seuraavat markkinatoimijoiden ryhmät:

– tuottajat ja maahantuojat, jotka syöttävät sähköä verkkoon;

– markkinatoimijat ja verkko-operaattorit, jotka muodostavat markkinoiden kilpailun ulkopuolisen osan ja jotka ostavat tuottajien tuottaman sähkön ja hallinnoivat kaikkia rahoitustoimia markkinoilla, ja

– sähköntoimittajat, jotka ostavat sähköä markkinatoimijoilta ja myyvät sen edelleen loppukuluttajille.

7 Tässä yhteydessä uusiutuvia energialähteitä hyödyntävät tuottajat sekä sähkön ja lämmön yhteistuotantoa hyödyntävät tuottajat saivat kiinteähintaisen korvauksen tuotetusta sähköstä syöttötariffien muodossa. Sähköntoimittajille maksettava korvaus ei ollut kiinteämääräinen ja se riippui markkinatilanteesta.

8 Sähkömarkkinoiden vapauttamisesta, energiapolitiikkaan liittyvien kysymysten sääntelystä sekä muista säännöksistä annetulla lailla 2773/1999 (Nomos 2773/1999, Apeleftherosi tis agoras ilektrikis energeias – Rythmisi thematon energeiakis politikis kai loipes diataxeis, FEK A’ 286/22.12.99) perustettiin ”uusiutuvien energialähteiden erityistili” uusiutuvia energialähteitä hyödyntävien tuottajien sekä sähkön ja lämmön yhteistuotantoa hyödyntävien tuottajien syöttötariffien rahoittamiseksi. Tiliä rahoitettiin lähinnä kasvihuonekaasujen vähentämiseen tarkoitetulla erityismaksulla, joka perittiin kuluttajilta jokaisesta kulutetusta sähköyksiköstä, sekä muilla lähteillä, kuten uusiutuvien energialähteiden sekä sähkön ja lämmön yhteistuotannon markkinatoimijoiden saamilla tuloilla.

9 Uusiutuvia energialähteitä koskevalla uudella sopimuksella muutettiin uusiutuvia energialähteitä hyödyntävien tuottajien sekä sähkön ja lämmön yhteistuotantoa hyödyntävien tuottajien tuottamaan sähköön sovellettavia syöttötariffeja. Tietyntyyppisille tuotantolaitoksille asetettiin näin täsmällisiä teknisiä ylärajoja, joilla vahvistettiin uusiutuvia energialähteitä hyödyntävien tuottajien toimittaman sähkön enimmäismäärä, joka oli tukikelpoinen tiettynä vuonna. Näiden ylärajojen tarkoituksena oli rajoittaa tiettyjen uusiutuviin energialähteisiin perustuvien teknologioiden hyväksi myönnettyjen tukien kokonaismäärää.

10 Lakia 4254/2014 koskevan selitysmuistion mukaan uusiutuvia energialähteitä koskevan uuden sopimuksen tarkoituksena oli poistaa uusiutuvien energialähteiden erityistililtä alijäämä ja tehdä tilistä pysyvä. Kyseisen lain voimaantuloa edeltäneenä ajanjaksona tästä erityistilistä oli nimittäin tullut alijäämäinen, mikä selittyy yhtäältä uusiutuvia energialähteitä käyttävien voimaloiden sekä sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitosten kehittämiseen liittyvien menojen voimakkaalla kasvulla ja toisaalta tulojen samanaikaisella vähenemisellä, joka johtui kuluttajilta talouskriisin vuoksi aiemmin perityn erityismaksun alenemisesta, sekä sähkön myynnistä saatavien tulojen pienenemisellä.

11 Mainitun alijäämän poistamiseksi uusiutuvia energialähteitä koskevalla uudella sopimuksella käyttöön otettu mekanismi muodostui yhtäältä sähkönmyyntisopimuksissa määrättävien syöttötariffien alentamisesta ja toisaalta uusiutuvia energialähteitä hyödyntävien tuottajien sekä

sähkön ja lämmön yhteistuotantoa hyödyntävien tuottajien vuonna 2013 verkkoon syöttämän sähköenergian kokonaisarvosta tehtyjen alennusten käyttöönottamisesta näille tuottajille aiemmin myönnettyjen liiallisten korvausten kompensoimiseksi.

12 Solar Ileias Bompaina ja eräs toinen yhtiö tekivät 6.5.2015 komissiolle asetuksen 2015/1589 24 artiklan 2 kohdan nojalla kantelun, joka koski uusiutuvia energialähteitä koskevan uuden sopimuksen toimenpiteitä ja jossa ne väittivät kyseisten toimenpiteiden merkitsevän lainvastaista tukea sähköntoimittajien hyväksi. Tämä kantelu kirjattiin viitenumerolla SA.41794.

13 Solar Ileias Bompaina väitti kantelussaan, että sähköntoimittajat saivat valikoivaa etua, koska lain 4254/2014 sanamuodon mukaan ainoastaan uusiutuvia energialähteitä hyödyntävät tuottajat vastasivat uusien energialähteiden erityistilin alijäämän pienentämiseen liittyvistä kustannuksista uusiutuvia energialähteitä koskevan uuden sopimuksen yhteydessä. Sähköntoimittajat ovat kuitenkin myös myötävaikuttaneet tämän erityistilin alijäämään, koska niiden on markkinasääntöjen ja sähkön hinnan muodostumisen johdosta mahdollista ostaa sähköä tukkumarkkinoilta alennettuun hintaan ja koska tällainen alennettu hinta tuottaa pienemmän määränsä vuoksi vähemmän tuloja mainitulle erityistilille. Toisin sanoen sähköntuottajat ja sähköntoimittajat ovat todellisuudessa toisiinsa rinnastettavassa tilanteessa uusiutuvien energialähteiden erityistilin alijäämän poistamista koskevan tavoitteen kannalta. Näin ollen tämä sopimus on valikoiva, koska sen soveltamisalaan eivät kuulu sähköntoimittajat, sillä niillä ei ole velvollisuutta osallistua uusiutuvien energialähteiden erityistilin alijäämän kattamiseen.

14 Komissio vastaanotti toisen kantelun 10.12.2015 aurinkoenergian tuottajien nimissä ja kolmannen 22.12.2017 Pan-Hellenic Rooftop Photovoltaic Associationin nimissä.

15 Komissio toimitti 10.3.2016 kaksi ensimmäistä kantelua Kreikan viranomaisille ja kehotti niitä esittämään huomautuksensa tältä osin. Nämä huomautukset esitettiin 27.7.2016. Kolmatta kantelua ei toimitettu Kreikan viranomaisille, koska komissio oli todennut, että kaksi ensimmäistä kantelua koskivat jo esille tulleita kysymyksiä.

16 Komissio päätti riidanalaisella päätöksellä olla vastustamatta lailla 4254/2014 uusiutuvia energialähteitä koskevan uuden sopimuksen osalta käyttöön otettua ohjelmaa, jolla mukautettiin uusiutuvia energialähteitä hyödyntävien tuottajien sekä sähkön ja lämmön yhteistuotantoa hyödyntävien tuottajien syöttötariffeja.

17 Komissio tutki riidanalaisen päätöksen 111–121 perustelukappaleessa kanteluissa esitetyt väitteet, mukaan lukien Solar Ileias Bompainan väitteet, ja totesi seuraavaa:

– kantelijat eivät olleet esittäneet mitään perusteluja sen väitteensä tueksi, jonka mukaan sähköntoimittajat olisivat osittain aiheuttaneet alijäämän uusiutuvien energialähteiden erityistilillä;

– uusiutuvia energialähteitä hyödyntävät tuottajat ja sähköntoimittajat eivät olleet toisiinsa rinnastettavassa oikeudellisessa ja tosiasiallisessa tilanteessa;

– uusiutuvia energialähteitä koskevan uuden sopimuksen tavoitteena oli vähentää uusiutuvien energialähteiden erityistilin alijäämää ja kompensoida uusiutuvia energialähteitä hyödyntäville tuottajille aiemmin myönnettyjä liiallisia korvauksia mukauttamalla syöttötariffeja; ja

– ilmoitetusta ohjelmasta ei täten aiheutunut mitään valikoivaa etua sähköntoimittajille valtion varoina eikä niille ollut myönnetty minkäänlaista tukea.

18 Päätöksen tiivistelmä julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.12.2018.

19 Solar Ileias Bompaina lähetti 18.12.2018 komissiolle kirjeen, jossa se tiedusteli, katsoiko komissio riidanalaisen päätöksen merkitsevän asiassa SA.41794 tehdyn kantelun virallista hylkäämistä vai pidettiinkö kyseistä kantelua edelleen vireillä olevana.

20 Komissio vastasi 8.2.2019 päivätyllä kirjeellä asianomaiselle, että riidanalainen päätös kattoi tämän kantelun ja että se päätti kantelun käsittelyn tällä perusteella.

Asian käsittely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen määräys

21 Solar Ileias Bompaina nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 2.3.2019 toimittamallaan kannekirjelmällä SEUT 263 artiklaan perustuvan kanteen, jossa vaadittiin muun muassa riidanalaisen päätöksen 111–121 perustelukappaleen kumoamista.

22 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen määräyksen 31–48 kohdassa esitetyistä syistä, ettei Solar Ileias Bompaina ollut osoittanut olevansa SEUT 108 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen 2015/1589 1 artiklan h alakohdassa tarkoitettu osapuoli, jota asia koskee, jollaista asemaa edellytetään menettelyllisten oikeuksien loukkaamiseen vetoamiseksi, koska komissio oli riidanalaisessa päätöksessä katsonut muodollista tutkintamenettelyä aloittamatta, ettei lailla 4254/2014 ollut myönnetty minkäänlaista tukea sähköntoimittajille.

23 Unionin yleinen tuomioistuin jätti näin ollen kanteen tutkimatta.

Asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

24 Solar Ileias Bompaina vaatii valituksessaan, että unionin tuomioistuin

– kumoaa valituksenalaisen määräyksen

– toteaa, että asiassa T-143/19 nostettu kanne voidaan ottaa tutkittavaksi, ja palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen ja velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

26 Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kahteen valitusperusteeseen, jotka on syytä tutkia yhdessä ja joissa se väittää lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen kieltäytyessään katsomasta, että valittaja on asetuksen 2015/1589 1 artiklan h alakohdassa tarkoitettu osapuoli, jota asia koskee, koska valittajan kanteen tutkittavaksi ottaminen edellyttää tämän aseman tunnustamista.

27 Vaikka valittaja myöntää, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisessa määräyksessä kuvannut oikein sen komissiolle tekemän kantelun sisältöä ja ymmärtänyt täysin sen väitteiden sisällön erityisesti sen osalta, että ainoastaan uusiutuvia energialähteitä hyödyntävien tuottajien oli kannettava uusiutuvien energialähteiden erityistilin alijäämän poistamisesta aiheutuva taloudellinen rasite, se katsoo kuitenkin, että unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt tunnustaa sille ”osapuolen, jota asia koskee,” asema. Se katsoo erityisesti, että vaikka unionin yleinen tuomioistuin tiivisti asianmukaisesti sen väitteiden kohteen valituksenalaisen määräyksen 10 kohdassa, se ei kuitenkaan tehnyt tästä vaadittuja päätelmiä mainitun määräyksen 44 kohdassa, koska se ei ottanut huomioon sitä, että sähköntoimittajien ja uusiutuvia energialähteitä hyödyntävien tuottajien tilanne oli toisiinsa rinnastettavissa uusiutuvien energialähteiden erityistilin muodostaman viitejärjestelmän ja uusiutuvia energialähteitä koskevan uuden sopimuksen tavoitteen eli kyseisen erityistilin alijäämän poistamisen yhteydessä. Valittaja väittää lisäksi, että unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt ottaa huomioon se, että sähköntoimittajien olisi myös voitu katsoa olevan osittain vastuussa tästä alijäämästä.

28 Valittajan mukaan on nimittäin niin, että jos sähköntoimittajat olisi myös velvoitettu myötävaikuttamaan mainitun alijäämän poistamiseen, sen varallisuusasema olisi ollut parempi. Yhtäältä sähköntoimittajien väitetysti saaman tuen siitä syystä, että ne oli vapautettu osallistumasta saman alijäämän poistamiseen, ja toisaalta valittajan kaltaisille uusiutuvia energialähteitä hyödyntäville tuottajille maksettujen syöttötariffien alentamisen välillä on yhteys siten, että alentaminen vaikutti valittajan etuihin ja sen markkina-asemaan.

29 Unionin yleinen tuomioistuin on tutkinnassaan rikkonut tältä osin sääntöjä, jotka koskevat näytön esittämistä asetuksen 2015/1589 1 artiklan h alakohdassa tarkoitetusta osapuolen, jota asia koskee, asemasta.

30 Unionin yleinen tuomioistuin on erityisesti katsonut virheellisesti, että valittajan olisi pitänyt tämän aseman tunnustamiseksi osoittaa vaikutukset, joita väitetyllä tuella on sen markkina-asemaan tai sen taloudellisiin intresseihin. Valittajan mukaan unionin tuomioistuin on siis 24.5.2011 antamassaan tuomiossa komissio v. Kronoply ja Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341) vahvistanut mainitun aseman valittajien hyväksi pelkästään valittajien väitteiden perusteella, joiden mukaan ei voitu sulkea pois sitä, että kyseisessä asiassa kyseessä olleella tuella oli vaikutusta valittajien etuihin, ilman että valittajien täytyi esittää konkreettista näyttöä tästä mahdollisuudesta.

31 Valittajan mukaan näin ollen ei voida vaatia, että sen olisi näytettävä toteen, mitä konkreettisia vaikutuksia syöttötariffien tarkistamisella olisi ollut uusitutuvia energialähteitä hyödyntävien tuottajien kannalta, jos uusiutuvien energialähteiden erityistilin alijäämän poistamisesta aiheutuva taakka olisi jaettu näiden sähköntuottajien ja -toimittajien kesken. On riittävää todeta,

ettei voida sulkea pois sitä, että nämä syöttötariffit olisivat voineet olla uusiutuvia energialähteitä hyödyntävien tuottajien kannalta edullisempia, jos myös sähköntoimittajien olisi pitänyt osallistua uusiutuvien energialähteiden erityistilin jälleenrahoitukseen.

32 Komissio katsoo, että tämä väite on hylättävä perusteettomana.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

33 Aluksi on muistutettava, että asetuksen 2015/1589 1 artiklan h alakohdassa määritellään osapuolen, jota asia koskee, käsite siten, että sillä tarkoitetaan ”jäsenvaltiota, henkilöä, yritystä tai yritysten yhteenliittymää, jonka etuihin tuen myöntäminen voi vaikuttaa, erityisesti tuensaajaa, kilpailevia yrityksiä ja alan järjestöjä”. On todettava, että tämä säännös on seurannut EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL 1999, L 83, s. 1) 1 artiklan h alakohtaa, jonka sanamuoto oli sama. Näin ollen viimeksi mainittua säännöstä koskevassa oikeuskäytännössä vahvistettuja periaatteita, joista unionin yleinen tuomioistuin on muistuttanut erityisesti valituksenalaisen määräyksen 31 kohdassa, sovelletaan asetuksen 2015/1589 1 artiklan h alakohdan tulkinnassa.

34 Tämän säännöksen mukaan osapuolella, jota asia koskee, tarkoitetaan erityisesti henkilöä, yritystä tai yritysten yhteenliittymää, jonka etuihin tuen myöntäminen voi vaikuttaa, eli erityisesti tämän tuensaajan kanssa kilpailevia yrityksiä. Toisin sanoen kyseessä on ennalta määrittelemätön henkilöryhmä (tuomio 24.5.2011, komissio v. Kronoply ja Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

35 Tämä säännös ei näin ollen estä sitä, että yritys, joka ei ole suoraan tuensaajan kanssa kilpaileva yritys, voitaisiin katsoa osapuoleksi, jota asia koskee, jos se väittää, että tuen myöntäminen voi vaikuttaa sen etuihin. Tätä varten yrityksen on osoitettava oikeudellisesti riittävällä tavalla, että tuella saattaa olla konkreettinen vaikutus sen asemaan (ks. vastaavasti tuomio 24.5.2011, komissio v. Kronoply ja Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 64 ja 65 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Vaikka kyseisen yrityksen etuihin kohdistuva vahinko voi olla vain potentiaalinen, riski konkreettisesta vaikutuksesta näihin samoihin etuihin on siis voitava osoittaa oikeudellisesti riittävällä tavalla.

36 Esillä olevassa asiassa unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen määräyksen 6–8 kohdassa esittämistä tosiseikkoja koskevista toteamuksista, joita valittaja ei ole riitauttanut, ilmenee, että Kreikan lainsäätäjän hyväksymällä uusiutuvia energialähteitä koskevalla uudella sopimuksella alennetaan valittajalle uusiutuvia energialähteitä hyödyntävänä tuottajana maksettuja syöttötariffeja. Tämän sopimuksen tarkoituksena on poistaa alijäämä uusiutuvien energialähteiden erityistililtä, jonka tarkoituksena on rahoittaa uusiutuvia energialähteitä hyödyntävien tuottajien toimintoja.

37 Valittajan mukaan on niin, että koska Kreikan lainsäätäjä ei ole ottanut käyttöön sähköntoimittajilta kannettavaa maksua, vaikka niiden olisi valittajan mukaan voitu katsoa olevan osittain vastuussa tästä alijäämästä, se on epäoikeudenmukaisesti epäedullisemmassa taloudellisessa asemassa. Valittaja nimittäin väittää, että jos Kreikan lainsäätäjä olisi velvoittanut sähköntoimittajat osallistumaan kyseisen alijäämän kattamiseen, sen varallisuusasema olisi voinut olla parempi, koska siihen sovellettuja syöttötariffeja ei olisi ollut tarpeen alentaa. Se

katsoo siten lähinnä, että tämä Kreikan lainsäätäjän laiminlyönti on vaikuttanut sen etuihin ja että sähköntoimittajien tästä osallistumisesta vapauttamisen ja näiden syöttötariffien alentamisen väillä on yhteys.

38 Kun otetaan huomioon nämä tosiseikat, unionin yleinen tuomioistuin sovelsi perustellusti tämän tuomion 34 ja 35 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä vahvistettuja kriteerejä täsmentäessään valituksenalaisen määräyksen 37 kohdassa, että jotta valittaja voitaisiin luokitella osapuoleksi, jota asia koskee, sen olisi pitänyt osoittaa joko, että se oli suorassa tai välillisessä kilpailusuhteessa väitetyn tuen saajien kanssa, tai, että kyseisellä tuella saattoi olla konkreettinen vaikutus sen tilanteeseen.

39 Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen määräyksen 39–41 kohdassa aluksi, etteivät sähköntoimittajat ja uusiutuvia energialähteitä hyödyntävät tuottajat olleet kilpailusuhteessa, sillä ne toimivat Kreikan sähkömarkkinoiden eri portailla.

40 Unionin yleinen tuomioistuin tutki tämän jälkeen, oliko väitetyllä tuella voinut olla konkreettinen vaikutus valittajan tilanteeseen ja oliko tämä osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla tällaisen potentiaalisen vaikutuksen.

41 Valituksenalaisesta määräyksestä ilmenee tältä osin, että lailla 4254/2014 ainoastaan vähennettiin uusiutuvia energialähteitä hyödyntäville tuottajille aiemmin annettua tukea, mikä oli Kreikan lainsäätäjän valitsema ratkaisu sen korjaamiseksi, että uusiutuvia energialähteitä hyödyntävien tuottajien tukiohjelmasta oli tullut liian kallis ja se tarvitsi jälleenrahoitusta. Unionin yleinen tuomioistuin totesi tässä yhteydessä valituksenalaisen määräyksen 44 kohdassa, että vaikka ei ollut epäilystä siitä, että lailla 4254/2014, jossa säädettiin uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön alennetuista tariffeista ja joka annettiin uusiutuvien energialähteiden erityistilin alijäämän pienentämiseksi, oli ollut vaikutus uusiutuvia energialähteitä hyödyntäviin tuottajiin, valittaja ei kuitenkaan ollut kyennyt osoittamaan yhteyttä uusiutuviin energialähteisiin sovellettujen alennettujen tariffien ja sen välillä, etteivät sähköntuottajat maksaneet osuutta uusiutuvien energialähteiden erityistilille, eikä sitä, että sähköntoimittajille oletetusti myönnetty tuki saattoi vaikuttaa valittajan markkina-asemaan tai etuihin. Valittaja ei erityisesti ollut selittänyt, millä tavoin lailla 4254/2014 toteutettu sähköntoimittajien osallistumisesta vapauttaminen olisi voinut vaikuttaa uusien syöttötariffien ja uusiutuvia energialähteitä hyödyntäviin tuottajiin sovellettavien alennusten vahvistamiseen, koska näin toteutetuilla oikaisuilla pyrittiin pääasiallisesti kompensoimaan näille tuottajille aiemmin myönnettyjä liiallisia korvauksia.

42 Kun viimein otetaan huomioon erityisesti viimeksi mainitut tosiseikkoja koskevat arvioinnit, unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen määräyksen 48 kohdassa, ettei valittaja ollut osoittanut olevansa asetuksen 2015/1589 1 artiklan h alakohdassa tarkoitettu osapuoli, jota asia koskee.

43 Koska unionin yleinen tuomioistuin on näin ollen soveltanut asianmukaisesti tämän tuomion 34 ja 35 kohdassa mainitussa merkityksellisessä oikeuskäytännössä vahvistettuja kriteerejä, sitä ei voida moittia mistään oikeudellisesta virheestä. Kun otetaan huomioon kyseessä olevat tosiseikkoja koskevat toteamukset, jotka kuuluvat lisäksi unionin yleisen tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan, huomioon otettava merkityksellinen kriteeri on väitetyn tuen ja asianomaisen yrityksen etujen tai markkina-aseman konkreettisen vahingon välinen potentiaalinen syy-yhteys oikeudellisesti riittävällä tavalla osoitettuna. Sitä vastoin sillä, onko jokin toinen taloudellisten toimijoiden ryhmä mahdollisesti voinut myötävaikuttaa alijäämän syntymiseen edellä mainitun tukiohjelman tasolla, ei ole merkitystä. Myöskään sillä, että

uusiutuvia energialähteitä hyödyntävät tuottajat ja sähköntoimittajat olisivat voineet olla toisiinsa rinnastettavassa tilanteessa uusiutuvien energialähteiden erityistilin alijäämän pienentämistä koskevan tavoitteen valossa, ei ole mitään merkitystä arvioitaessa asetuksen 2015/1589 1 artiklan h alakohdassa tarkoitetun osapuolen, jota asia koskee, asemaa.

44 Unionin yleinen tuomioistuin ei näin ollen tehnyt oikeudellista virhettä, kun se kieltäytyi toteamasta, että valittaja oli asetuksen 2015/1589 1 artiklan h alakohdassa tarkoitettu osapuoli, jota asia koskee, ja jätti näin ollen kanteen tutkimatta.

45 Koska valituksen tueksi esitetyt kaksi valitusperustetta ovat perusteettomia, valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

46 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan, jota sovelletaan tämän työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla valituksen käsittelyyn, mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

47 Koska komissio on vaatinut valittajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska valittaja on hävinnyt asian, valittaja on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Solar Ileias Bompaina AE velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset